

Pilar Miró per Rosa Vergés

La meua mirada sobre Pilar Miró és una panoràmica sobre la Transició. Una època en què s'havien de restablir a contracorrent els paràmetres d'una societat abans oberta i avançada i que el franquisme havia escapçat. L'exili, la censura i la dictadura havien deixat un paisatge àrid i gris tancat al món exterior, on difícilment hi havia lloc per a la creació, el progrés i la llibertat d'idees.

La democràcia s'obria pas i necessitava gent valenta i compromesa. Les dones es trobaven en una posició difícil i en retrocés si prenem en consideració l'avenç que la República havia comportat en l'exercici dels seus drets.

Pilar Miró, temperamental i amb una força de caràcter extraordinària, representa amb la seva acció personal la reconquesta de la dona en la societat masculina i va ser pionera en cadascun dels reptes professionals que es va proposar amb energia. Reflecteix les inquietuds del moment, concentrades en una personalitat desafiant i valenta que va saber lluitar en diversos fronts com a cineasta, com a realitzadora de televisió i també exercint responsabilitats polítiques com ara al Ministeri de Cultura, essent decisiva tant per al cinema del moment com per a la televisió pública que va dirigir.

Gary Cooper que estás en los cielos la va rodar embarassada del seu únic fill, com a mare soltera, mentre, processada, esperava un Consell Militar de Guerra per haver signat *El crimen de Cuenca*, pel·lícula segrestada l'any 1981 amb gran escàndol, basada en fets reals i que denuncia obertament la tortura. Si afegim que va parir deu dies abans del 23-F i enmig de la por generalitzada del país davant l'amenaça a la tendra democràcia, és evident que ens trobem en un període convuls tant per a ella com per a la societat en general.

Des de la perspectiva actual, aquest any i mig, que és el que va trigar a rodar i estrenar *Gary Cooper que estás en los cielos*, amb presses, perquè no sabia quan temps li quedava de llibertat, permet analitzar no només la seva pròpia trajectòria professional —la protagonista, Andrea, és també una realitzadora de televisió—, sinó que és un valuós retrat dels inicis de la democràcia.

Una excel·lent oportunitat de conèixer una cineasta singular, ara que podem parlar en femení de cineastes en plural.

Rosa Vergés

Accedeixes a tota la programació a www.mostrafilmsdones.cat